

GAZETA LWOWSKA

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Tryest, 21. maja. W Ankonie robią przygotowania na przybycie floty liczącej 40 okrętów.

Drezno, 21. maja. Nadzwyczajny dodatek do „Dresd. Journal“ donosi, że kongres paryski wszechstronnie został przyjęty. Otwarcie kongresu nastąpi w przyszły piątek. (Do tego doniesienia dodaje wiedeńskie biuro korespondencyjne następującą uwagę: Wątpimy, czyli sprawa kongresu już tak daleko doszła, gdyż jeszcze nie wiadomo o nadejściu wiadomości takiej do Wiednia).

Frankfurt, 20. maja. Zgromadzenie deputowanych przyjęło wniesioną przez wydział rezolucję, która żąda zupełnej neutralności państw średnich i spieszego zwołania parlamentu rzeszy niemieckiej według ustawy wyborczej z roku 1849.

Bukareszt, 21. maja. Jutro uroczysty wjazd księcia Hohenzollern. Zapewniają, że księżę Hohenzollern pisał do Sultana, iż szanować będzie traktat łączący Księstwa Naddunajskie z Turcją.

Cześć urzędowa.

U s t a w a

obowiązująca w królestwie Galicji i Lodomerji wraz z wielkiem księstwem Krakowskim, dotycząca się zniesienia przepisów o wypłacaniu nagród za uбице drapieżnych zwierząt.

Na wniosek Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z wielkiem księstwem Krakowskim rozporządzam co następuje: Dekret kancelaryi nadwornej z dnia 23. czerwca 1788, jak nie mniej wszystkie później wydane rozporządzenia, dotyczące się wypłacania nagród za uбице drapieżnych zwierząt, przestają obowiązywać z dniem 1. czerwca 1866.

Schönbrunn dnia 11. maja 1866.

Franciszek Józef w. r.

Belcredi w. r.

W skutek najwyższego polecenia:

Bernard kawaler de Meyer w. r.

Z przyzwoleniem Jego Excelencyi ministra policyi będzie zacząwszy od 17go b. m. z powodu i na czas trwania terażniejszych stosunków zaprowadzoną nanowo rewizya paszportów na granicy od Prus, tudzież na dworcach kolei w Krakowie, Krzeszowicach, Trzebini i Chrzanowie.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, 20. maja 1866.

(Ofiary dobroczynne.)

Do urzędu gminnego w Brodach wpłynęło w drodze składek na wsparcie pogorzalców 200 złr. 50 c. w. a., z tego przeznaczono 50 złr. 50 c. dla pogorzalców Buczacza, a po 50 złr. dla pogorzalców Zborowa, Chorostkowa i Załoziec.

Właściciel Tartakowa, pan Franciszek Ksawery Rosnowski, w imieniu państwa Tartaków ofiarował na rzecz tamtejszej szkoły trywialnej w miejsce dotychczasowego dodatku w rocznej kwocie 22 złr. 68 c. obligację indemnizacyjną w wartości imiennej 1000 złr. m. k. z kuponami zapadłymi od 1. listopada 1863.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie nauki szkolnej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 11. maja 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej nadać godność c. k. szambelana komisarzowi obwodowemu w Krakowie Innocentemu Pantaleonowi Lenkiewiczowi.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 22. maja.

„Alton. Nachr.“ z 18. b. m. donoszą, że jak słyhać ułożyła się naczelna komenda austriacka z towarzystwem żeglugi paro-

wej w Stade o przewóz w razie potrzeby ciężkich artykułów wojskowych na wybrzeże hanowerskie.

Podług doniesienia dzienników pruskich oświadczył *teraz Hannover*, że rząd pruski nie ma już prawa do obsadzania gościńców etapowych, dozwolonych mu w tym kraju. W traktatach jest mowa tylko o przechodzących wojskach, i wyraźne postanowienie powiada, że jeźliby wojska pruskie przechodząc gościńcem z Wolfenbüttel do Eschershausen lub Oldendorfu chciały spoczywać, może to nastąpić tylko na gościńcu etapowym Hildesheim.

Sytuacja polityczna jest jak w ostatnich dniach zawsze jeszcze chwiejna. I dzienniki też zajmują się nią nierównie mniej niż wiadomościami o wielkich uzbrojeniach, przedsięwziętych wszędzie.

W Prusiech nalega prasa liberalna na rząd, ażeby wreszcie wystąpił z popularnym programem i odwołał się do potęgi ludu pruskiego, jak się wyrażają te dzienniki. Oczywiście wypływają te głosy ze spostrzeżeń wielce namacalnych, jakie się nasuwają dziennikom. „W Prusiech — pisze jeden z dzienników średnio-niemieckich, w tem państwie biurokratycznie zjednoczonym i zcentralizowanym, a oraz przyzwyczajonem po wojskowemu do ślepego posłuszeństwa, gdzie zatem najmniej się tego spodziewano, objawia się pośród zwołanych pod broń w partykularnych celach landwehrzysów największa niechęć, a często gęsto nawet prawdziwa rozpacz. Jest to stan, który same opisy krajowe przedstawiają w najsmutniejszym świetle. Jakże natomiast stoją rzeczy w Austrii? Czy Węgry rozpoczęli powstanie i odsadzili znowu dom Habsburgów od tronu? Czy Galicja podniosła sztandar powstania? Czy wzbraniają się Czechy i południowi słowianie, albo wreszcie Niemcy brać udział w walce? Gdzież tam; owszem przeciwnie. Wszędzie jedność, spólne działanie, chęć do boju i oburzenie przeciw Prusom, pragnącym zdobyczy i upokorzenia Austrii! Bez zaprzeczenia słusznie powiada Wirtemberski „Staatsanzeiger.“ „We wszystkich synach tego wielkiego państwa objawia się gotowy do ofiar zapał; ze wszech stron spieszą ochotnicy, by stawać do walki za wspólną ojczyznę. Widzimy, jak jeden duch, jedno wspólnie uczucie przenika wszystkie warstwy ludności, wszystkie rozmaite narodowości w Austrii, i że wojna zamiast rozdzwajać interesa i stawiać w widocznej sprzeczności, owszem je połączyła i stała się najsilniejszym węzłem państwowym.“

Z Turynu pisał pod dn. 14. b. m., iż rzeczy tam doszły do tego stopnia, że rząd nie zdołał się już oprzeć naciskowi stronnictwa ruchu, które do współdziałania ze sobą przypuścił. Jenerał Lamarmora pierwszy ma być gotów do zaczepki na Austrię, przy której to zaczepce wiele liczy na flotę, cudów się po niej spodziewa. Król odjazd swój do głównej kwatery wprowadzie o kilka dni spóźnił, w oczekiwaniu stanowczej depechy z Berlina, Garibaldi zaś już Caprera opuścić musiał, w skutek wezwania przez Króla samego podpisanego, z którym to wezwaniem udali się do niego oficer ordynansowy królewski, hr. Treschi i pułkownik Cuccchi. Zdaje się, iż jeszcze przed wyjazdem monarchy przyjdzie do zmiany ministeryum i wszystko zapowiada, iż baron Ricasoli stanie na czele nowego gabinetu.

Były włoski minister finansów *Sella* przebywa od 8go b. m. w Rzymie, i sądzą, że poruczono mu jakąś szczególną misję.

Podług wiadomości telegraficznej z Florencyi z 18. b. m. miał minister finansów *Scialoja* podać się do dymisji, ale drugi telegram z dnia następnego oznajmia, że odwołał ją napowrót; żaden z nich jednak nie podaje przyczyny tego kroku. Tego samego dnia wyszedł dekret królewski, który nadaje flocie, podzielonej na trzy eskadry, tytuł *floty operacyjnej*. — Izba deputowanych przyjęła na posiedzeniu z 17. b. m. 145 głosami przeciw 141 projekt względem podatku dochodowego, która to ustawa ma wejść w życie dopiero w drugim półroczu 1866.

Jak pisze rzymski korespondent do „Gaz. di Venezia“, odjechało z Rzymu wiele młodych ludzi, którzy przykładali się do nauk w tamtejszym uniwersytecie i w akademii sztuk pięknych. Była to młodzież z Marchyi, Umbryi, Legacyi i Toskanii, która za poręką otrzymała pozwolenie uczenia się w Rzymie; teraz zaś powołani do służby wojskowej powrócili oni do domu nie jako ochotnicy, lecz dlatego, iż musieli. Z drugiej strony przechodzi wielu zbiegów przed rekrutacją na terytorjum rzymskie, i obawiają się powszechnie, że ci liczni nieproszeni goście powiększą tylko bandy brygantów, które uwijają się ciągle jeszcze w prowincjach Frosinone i Velletri. Ku bezpieczeństwu ludności poczyniono już ile możności potrzebne kroki wojskowe.

Dnia 17. b. m. odbyła się w Paryżu konferencja w sprawie Księstw naddunajskich, i słyhać, że miano zgodzić się na wybranie hospodara przez konferencję.

Wieczorny „Monitor“ paryski z 18go b. m. donosi, że dnia tego odbyła się w Paryżu rada ministeryalna i posiedzenie tajnej rady, na którym była obecna Cesarzowa. „La Presse“ zaś powiada,

ze rada ministeryalna została zwołana z powodu ważnych wiadomości z Włoch, i że książę Napoleon był na tej konferencji.

Więści o kongresie utrzymują się ciągle. „La Presse“ powiada, że Prusy i Włochy miały zgodzić się na kongres z ułożeniem naprzód programu. Nie wiadomo wszakże jeszcze, czy Austria przyjmie kongres, któryby oznaczał dla niej utratę Wenecyi i praw w Ksiestwach nadelbiańskich. „La Patrie“ donosi, że ułożony przez pana Drouina projekt noty względem kongresu został posłany do Londynu i Petersburga, a „La France“ z 18go b. m. utrzymuje, że pomysły dla pokoju widoki nie zmniejszyły się, i że hr. Goltz miał dniem przedtem długą konferencyę z Cesarzem.

Mniej pomyślniej jednak przedstawiają nadzieję kongresu wiadomości rządowe z Anglii. Na posiedzeniu angielskiej izby niższej z 18go b. m. odpowiedział Layard na interpelacyę Sandforda, że Anglia, Francya i Rosya układają się o zwołanie kongresu do Paryża. Bliższych jednak szczegółów udzielić jeszcze nie można. Zaś w izbie lordów odpowiedział lord Clarendon na interpelacyę lorda Redcliffe: że odbywają się wprawdzie urzędowe i poufne komunikacye względem kongresu, które zaledwie negocyacyami nazwać można; ale nie chce on obudzać nadziei, że rezultat ich będzie pokojowy, chociaż kongres wszystkich mocarstw pozwalałby spodziewać się rezultatów pokojowych. Anglia, i zdaniem jego także Cesarz Napoleon czynią co można, ażeby utrzymać pokój. Szczegółów dalszych podawać jeszcze nie można.

Do Marsylii donoszą telegrafem z Rzymu z 16go b. m., że sześciu artylerzystów papieskich zakłuto tam sztyletami. — Admirał Paget, komendant angielskiej floty na morzu śródziemnym, przybył do Rzymu, i miał Królowi neapolitańskiemu ofiarować pobyt na wyspie Malcie.

Monarchia Austriacka.

Wykaz pierwszy

ofiar na uformowanie c. k. pułku ochotników krakusów.

Do komendy pułku ofiarowali:

Jego Excel. Najprzewielebniejszy X. Metropolita Litwinowicz 300 złr.

Jego Excel. hr. Kajetan Lewicki 20 koni.

Najprzewielebniejszy X. arcybiskup Szymonowicz, na czas wojny co miesiąc 50 reńskich.

N. N. 5000 złr.

Rada zawiadowcza kolei Karola Ludwika 5000 złr.

Hrabia Alfred Potocki 20 koni.

Hrabia Józef Baworowski 10 koni.

Hrabia Włodzimierz Baworowski 10 koni.

Hrabia Wilhelm Siemiński 10 koni.

Hrabia Eugeniusz Cetner, kompletne umundurowanie i uzbrojenie jednego krakusa z koniem.

Hrabia Jan Alexander Fredro dwa konie oficerskie.

Bank ormiański 300 złr.

Wny Kazimierz Stęchliński pełnomocnik z Łańcuta, jeden furgon pakunkowy.

Wny Karol Junosza Derpowski z Krakowa 8 pałaszy.

Hrabia Władysław Rey kompletne umundurowanie i uzbrojenie dwóch krakusów z końmi zaciągnąć i u siebie w domu ekwipować.

Podając te ofiary z wyrazem podziękowania do wiadomości publicznej, zwracam uwagę zacnych rodaków, a mianowicie obywateli wiejskich na to, że wiele ułatwi się uformowanie pułku ochotników, jeżeli zbierając sami ludzi zdolnych do jazdy, jak to uczynił hrabia Rey, zechcą ekwipować i umundurować ich u siebie na wsi. Broń, równie jak i wzory co do kroju i koloru mundurów dostarczy w takim razie komenda pułku. Jeżeli się w ten sposób zbierze w miejscu pewna liczba ochotników, natenczas dodany im będzie ze strony komendy pułku podoficer na instruktora w mustrze.

Przez Jego Ces. Król. Apostolską Mość mianowany

Regimentarz

Hr. Starzeński.

Lwów, 22. maja. (Werbunki ochotników.) Ażeby zadostę uczynić zapytaniom wielostronnym upoważnieni jesteśmy podać do wiadomości powszechniej, że werbunki ochotników do c. k. pułku Krakusów ogłoszone będą w kraju plakatami z oznaczeniem czasu i miejsca, skoro tylko uorganizowany będzie sztab pułku, i gdy fundusze na początkową organizacyę będą zapewnione.

Lwów, 4. maja. (Ofiary dobroczynne.) Na korzyść dotkniętych głodem wpłynęły następne dalsze datki dobroczynne od osoby, nie życzącej sobie być wymienioną, 50 złr. w. a. na ręce Dra. Marc. Madejskiego.

Od W. Józefa Jaworskiego, radcy sądowego w Nowym Sączu 5 złr. Od W. Olgi Janiny jako dochód z koncertu danego we Lwowie dnia 12. maja 74 złr. 60 c. w. a.

Od Towarzystwa stolarskiego we Lwowie jako zwrot zapłaty za wynajęcie krzesel do koncertu powyższego 2 złr. w. a.

Od WW. pp. Bohdana Zaleskiego i Karola Królikowskiego jako składka emigracyi polskiej w Paryżu 480 złr. 77 c. w. a. na ręce p. Dra. Franciszka Smolki.

Centralna komisya podaje te czyny szlachetne z wyrazem serdecznej dla szanownych dawców podziękii do publicznej wiadomości.

Wiedeń, 19. maja. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaś. Pan przybył wczoraj o godz. 8 z rana z Schön-

brunnu do Wiednia, miał dłuższą konferencyę z J. C. M. Arcyksięciem Karolem Ludwikiem, później przyjmował pp. ministrów, Fzm. Benedeka, Fml. Br. Henikstein i Fml. hr. Thun, następnie przydywał na radzie ministeryalnej a o godz. 3eiej powrócił do Schönbrunnu. J. C. M. Arcyksiężna Elzbieta przybyła tu przedwczoraj pociągiem pragskim w towarzystwie J. m. Br. Schloissnigg z Seelowitz i wysiadła w pałacu Arcyksięcia Albrechta. J. C. M. Arcyksiążę Rainer, który przed kilkoma dniami jeździł do Tryestu i konferował tam z p. namiestnikiem i komendantem twierdzy, powrócił już do Werony.

J. E. minister wojny Frank i generał komenderujący książę Lichtenstein odwiedzili wczoraj przedpołudniem Fzm. Benedeka, który następnie odwiedził w południe Br. Sine. J. E. minister spraw zewnętrznych hr. Mensdorf przyjmował wczoraj przedpołudniem posła pruskiego, Br. Werthera.

„Jeneralna Korresp. austr.“ z dnia 19. b. m. zamieściła artykuł następujący:

„Zaprzeczyliśmy już wnioskowi, jakie wywołał pobyt w Wiedniu księcia Carlos d'Auersperg.“

„Wnioski te miały jedyną podstawę w doniesieniu, iż książę Auersperg miał mieć audyencyę u Jego ces. Mości i że przypuszczony został do stołu cesarskiego.“

„Teraz dowiadujemy się z najpewniejszego źródła, iż książę Auersperg nie miał wcale audyencyi u Najjaśn. Pana i wcale nie był wzywany do stołu monarchy, a Jego ces. Mość dowiedział się tylko z dzienników o bytności księcia Auersperga w Wiedniu.“

„W takim położeniu niechaj publiczność sama oceni postępowanie dziennika, wymuszającego konsekwencyę największej doniosłości z faktu zupełnie zmyślonego i nieprawdziwego, tomaniac tym sposobem czytającą publiczność, która przecież ma prawo żądania, ażeby podane jej wiadomości były prawdziwe.“

„Const. Oester. Ztg.“ zamieściła następującą korespondencyę ze Lwowa z dnia 13. b. m.: „Pewne zdziwienie wzniesła tu podana niedawno przez „Gazetę narodową“ korespondencya z Bóbrki, według której u tamtejszego nauczyciela znaleziono proklamacyę litografowaną opatrzoną licznymi podpisami zawierającą zażalenia na ucisk narodowości ruskiej w Galicyi i wynurzającą zyczenie, aby jedнопlemienni Rosyanie wkroczyli do Galicyi. Dowiadujemy się z niezawodnego źródła, że ta korespondencya nie całkiem jest prawdziwa. To tylko jest prawda, że w połowie kwietnia na sesyi nauczycieli wiejskich powiatu Bobreckiego odczytywano napisany po rusku adres, wystosowany do inspektora szkół ludowych i deputowanego na sejm radcy szkolnego p. Jakóba Kulczyckiego, który obecni nauczyciele podpisali. Dokument ten zawiera wyrażenia ogólne, wiele napiszyste, zażalenia nader ciemne, ale nigdzie nie ma w nim wzmianki o zyczeniu, aby Rosyanie wkroczyli do Galicyi. Nie było także rewizyi urzędowej u nauczyciela szkoły miejscowej ten bowiem zapytany o cel konferencyi nauczycieli i treść dokumentu, który u niego odczytywano i podpisywano, dał żądane wyjaśnienia a nawet przedłożył oryginał adresu. Sprawa ta tak mało znacząca przechodząc z ust do ust przybrała jak zwykle większe rozmiary i w tej postaci weszła do „Gazety narodowej.“ O ile nam wiadomo zwrócono uwagę uczestników, że krok ich był zupełnie niestosowny.“

(Rozkaz do armii.) Fzm. Benedek wydał pod d. 12. b. m. następujący pierwszy rozkaz do armii:

Główna kwatera Wiedeń, d. 12. maja 1866.

Najj. Pan nasz najmiłościwszy Cesarz i wódz raczył wydać najwyższy rozkaz abym objął dowództwo mającej się wystawić armii północnej.

Moja główna kwatera będzie założona z d. 15. b. m. najprzód w Wiedniu i z tymże dniem należący do tej armii c. k. pp. jenerałowie, wojska, branża i zakłady mają stanąć pod moją komendą.

Jako wierny i uległy żołnierz umiem być z radością posłusznym każdemu rozkazowi cesarskiemu.

Moje radosne poczucie obowiązku ożywia i tym razem przeświadczenie, że każdy należący do armii gromadzącej się pod moimi rozkazami przychodzi z gotowością poświęcenia się dla odparcia i zwalczenia każdego nieprzyjaciela, któryby się powazył zuchwale i bez słuszności zagrozić naszemu Cesarzowi i panu, jego najj. domowi panującemu i jego monarchii, naszej drogiej ojczyźnie. Armia zbierze się wkrótce, w zupełnym porządku, we wszystko zaopatrzoną, piękną, dzielną, odważną, ożywioną najlepszym duchem porządku i karności, honoru i wierności, waleczności i bezwarunkowego poświęcenia.

Oko Cesarza i jego szlachetne serec będzie wszędzie towarzyszyć armii, gotowość do ofiar i zapał wszystkich ludów Austrii będą nas prowadzić, współczucie, oczekiwania i nadzieje naszych rodaków i naszych ukochanych będą z nami, nawet chociażby przyszło do walki stanowczej za święte prawa Cesarza i ojczyzny. C. k. armia zaś będzie umiała w każdej walce zwyciężać z zapałem i z staro austriackim wytrwaniem w wierności i honorze, w wierności honorze umierać za Cesarza i za ojczyznę.

Żołnierze! Przynoszę wam do tego całe moje gorące serec żołnierskie, przynoszę wam moją żelazną wolę, moje najwyższe ku wam zaufanie, moją najpokorniejszą ufność w Boga wszechmocnego, i wiarę w moje stare szczęście żołnierskie.

Z Bogiem witam was więc żołnierze, których wola i rozkaz Cesarza powierzyły mojemu dowództwu i mojej opiece, witam was

z mocnym przekonaniem, że Bóg nie odmówi błogosławieństwa naszej słusznej sprawie, naszej wierności i waleczności, naszej wytrwałości i stałości.

Benedek, Fzm. m. p.

(Zaprzeczenie.) „Wiener Abendpost“ pisze: Według telegramów, ogłaszanych w dziennikach pruskich, miał patrol austriacki przekroczyć granicę pod Klingebutel. Jak się dowiadujemy, zaprzecza komendant odnośnego oddziału stanowczo podobnemu naruszeniu granicy. Zresztą zarządziły władze kompetentne ścisłe śledztwo w tej mierze. Przy tej sposobności zalecono też przynależnym komendantom znowu jak najostrożniej, ażeby trzymali się ściśle otrzymanych rozkazów i nie dawali powodów do żadnych słusznych reklamacyj.

Francya.

Paryż, 17. maja. (Sprawa kongresu.) Dzienniki francuzkie zajmują się w ogóle bardzo kwestyą kongresu. „La France“ podaje jako rzecz wiadomą, że Francya, Anglia i Rosya chcą w porozumieniu uczynić ostatni krok dla utrzymania pokoju. Wyznaje ona, że wobec terażniejszych, tak naprzężonych stosunków więcej ona pragnie niż spodziewa się kongresu, ale mimo to jest już doniesłość samego usiłowania bardzo wielką. Jeżeli nieprzeszkodzi się rozlewowi krwi, to przynajmniej znajdzie się środek łączny między trzema głównymi mocarstwami, by położyć koniec walce. Oprócz tego zachodzi dziś w usiłowaniach Anglii i Rosyi pierwotna myśl kongresu Cesarza Napoleona należyte uznanie. Jeżeli jednak przyszło koniecznie do walki, natenczas będzie Francya przedewszystkiem bronić interesu francuzkiego.

„Jeżeliby Prusy — powiada dalej —, które dążą do zrefomowania związku, miały się stać panami Niemiec, niebędzie mógł nikt żądać od Francyi, ażeby przypatrywała się obojętnie topieniu jednności niemieckiej w tygla demokracji pod ręką ambitnego ministra, który myśli może o niemieckim cesarstwie, i łatwo pod naciskiem rewolucyi mógłby spowodować upadek federalnej monarchyi. Włochy żądają Wenecyi. Jeżeliby Austria w obronie jej chciała ze zwycięską armią swoją zniszczyć to, cośmy utworzyli za pomocą bohaterów naszych po tej stronie Miocionu, natenczas niemógłby również nikt doradzać Francyi, ażeby przypatrywała się z założonymi rękoma.“

W końcu powiada ten artykuł, że zlokalizowana wojna znalazłaby Francyę neutralną; ale jeżeliby działa pruskie lub austriackie przekroczyły doniosłość terażniejszego sporu, natenczas musiałaby Francya, której polityka nie jest ani pruska, ani austriacka, ani włoska, lecz wyłącznie francuzka, zrobić według potrzeby użytek z swojej wolności działania.

(Różne wiadomości.) Chociaż wszystkie dzienniki wieczorne pełne są wieści o kongresie, a osoby, które widziały lorda Cowleya i hr. Goltza zajeżdżających do pałacu ministerjum spraw zewnętrznych, w konferencyi tych dyplomatów z p. Drouyn de Lhuys pomyślny upatrują znak utrzymania pokoju, to jednak giełda paryzka temu nie dowierza, a w kołach politycznych małą mają nadzieję załatwienia obecnych zatargów na drodze dyplomatycznej. Jakoz pokazało się wnet, iż konferencya dyplomatów odnosiła się jedynie do spraw Księstw Nadnaujskich, w której to sprawie odbyła się dziś konferencya pod przewodnictwem p. Drouyn de Lhuys. Z tego, co „Constitutionnel“ i „Monitor wieczorny“ powiadają, wnosić można, iż konferencya postanowiła nie zaakceptować faktu dokonanego wyboru obcego Księcia, w którym to przypadku Porta otomańska i owszem upoważniona została do bronięcia praw swych, traktatami zapewnionych, wszelkimi środkami jakich użyć zechce.

W kołach finansowych wielkie robi wrażenie ucieczka kasyera zakładu jednego kredytowego, zostającego w ścisłym związku z Comptoir d'escompte. Zbiegły kasyer, który zrobił deficyt do trzech milionów franków, schwytyany został w Alzacyi.

„Siecle“ ogłosił pierwsze listy specjalnych swych korespondentów z Włoch i z Niemcami. Korespondentem z Turynu jest p. Edmund Texier, a korespondentem z Kolonii p. Villort, dawniejszy współpracownik „Opinion nationale“. Korespondent z Włoch donosi o wielkim zapale, jaki tam objawiać się ma, korespondent zaś z Kolonii przyznać jest zmuszony, iż w krajach nadreńskich polityka p. Bismarka bardzo jest niepopularna, i że prowincye nadreńskie tak kwitujące i tak bogate, zupełnie są obojętne na chęć powiększenia Prus. Pomimo tego „Siecle“ przemawia ciągle za przymierzem Włoch z Prusami, a wszystkich co pod tym względem innego są zdania, pomawia o stronniczość dla Austrii.

Włochy.

„Secolo“ donosi z Florencyi pod dn. 12. b. m., że do korpusu ochotników nie zgłosiło się tylu oficerów jak się spodziewano. Zdołano utworzyć kadry tylko 5 batalionów; oficerów wysłano zaraz do czterech punktów zbornych Varese, Como, Foggia i Bari.

Celem utworzenia kadrów drugiej kategorii z lat 1842 i 1843 ministerjum wojny wydało już potrzebne rozporządzenia; sądzą że przez powołanie należących do tych klas wieku, powstanie stutysięczna rezerwa.

W marynarce rozdano bardzo wiele awansów i kapitana okrętu liniowego Deviry mianowano kontradmirałem.

Od 12. b. m. poczta polowa jest czynną; najwyższa dyrekeya tejże ma główną kwaterę w Fiaccenzy. Urządzą także telegrafy polowe.

W Genui pracują z największym pośpiechem nad wzmocnieniem fortyfikacyi i urządzają mieszkania dla 70.000 rezerwy. Admirał Persano odjechał dla objęcia dowództwa nad flotą.

Podczas gdy dzienniki oczekują niecierpliwie na wystąpienie Garibaldeggo, „Advertiser“ utrzymuje, że Garibaldi pomimo usilnych wezwań ani wyspy jeszcze nie opuścił, ani nawet nie powziął stanowczego postanowienia chcąc pierwiej zbadać zamiary rządu włoskiego. Garibaldi sądzi, że Rzym jako serce Włoch, pierwiej jak Wenecya zdobyty być powinien, nagania przymierze z Prusami i lępa się, że Włochy zdobywszy Wenecyę będą musiały odstąpić prowincye południowe i z tych to powodów nie spieszy się pomagać do zdobycia Wenecyi. O Mazzinim szczerym Garibaldeggo przyjacielu milczy „Advertiser“ chociaż Mazzini według innych włoskich dzienników mocno agituje za wojną.

Niemcy.

Berlin, 18. maja. (Głos o sprawie weneckiej.) Znany z telegramu artykuł ministerjalnej pruskiej „Provincial Corresp.“ o pogłosce względem ustąpienia Wenecyi jest dosłownie następujący:

„Niepewność sytuacji politycznej sprowadza naturalnie wielką niepewność i niewygody we wszystkich stosunkach i powoduje ludzi do dawania posłuchu najrozmaitszym pogłoskom i obawom. Tak rozszerzano w ostatnich dniach i wierzono, że Austria układa się z Włochami względem sprzedania Wenecyi, aby potem całą swoją siłą uderzyć na Prusy. Wiadomość ta jest zupełnie bez podstawy, i dziwny to obład opinii publicznej, że takiej pogłosce mogła dać wiare.“

„Jak wiadomo, przyjaciele Austrii uważali z pewnością nie-słusznie — myśl, aby Austria nabytego pokojem wiedeńskim prawa współposiadania Szlezwik-Holsztynu za prostem wynagrodzeniem pieniężnym się zrzekła, jako sprzeczną z honorem i godnością Austrii. I ta sama Austria, o której twierdza, iż nie wolno jej za pieniądze sprzymierzeńcowi ustąpić kraju, w którym nigdy nie panowała, ani też panować chce i może, ta sama Austria miałaby jeden ze swoich krajów koronnych, na którego posiadanie i bronięcie od dość dawnego czasu swój honor i największe ofiary i usiłowania w samej rzeczyłożyła, ni ztąd ni z owad dzisiaj odprzedawać. Nie, kto to przypuszcza, zapoznaje Austrii stanowisko, pojęcia i tradycye.“

„Przy tej pogłosce zachodzi wszelako także i pod innymi względami zupełne zapoznanie istotnych stosunków politycznych, ile że w ogóle nie od Austrii zależy, nagłym zwrotem swojej polityki Prusy zizolować i wprowadzić w niebezpieczne położenie. Rząd i naród pruski bynajmniej nie potrzebuje żywić podobnych obaw.“

„Owej pogłosce zaprzecza stanowczo także jeden półurzędowy organ włoskiego rządu. Tenże przypomina iż Prusy rozbrojenie swoje uczyniły zawisłem od tego, aby Austria także i w obec Włoch się rozbroiła; a dalej pisze: „Rząd włoski dotychczas milczał; ale milczenie to nie sprowadzi niepewności co do jego polityki. Włochy uznałyby uderzenie Austrii na Prusy za atak, przeciw samymże Włochom wymierzony.“

„Wiener Abendpost“ podając ten artykuł dodaje: „Niewchodząc dalej w inne uwagi tego dziennika ministerjalnego nadmieniamy tylko, że pogłoski o sprzedaży Wenecyi — jak się właściwie rozumie samo przez się — są rzeczywiście zupełnie bezzasadne.“

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Felix Surmiak z Nawaryi pod Szezercem, wyrobnik, 40 lat liczący, obrz. rz. kat., już 3 razy karany za kradzież, skradł we Lwowie dn. 17. lutego b. r. w noc z miejsca zamkniętego rzeczy wartości 13 zlr., za co na rozprawie ostatecznej w dn. 16. b. m. (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierżyński, oskarżyciel radca sądu kraj. i prok. państwa p. Danek) na 6 miesięcy ciężkiego więzienia i przyjął wyrok.

Matwój Hlasiewicz z Starego Brusna w powiecie Cieszanowskim, właściciel gruntu, 34 lat liczący, żonaty, obrz. gr. k., nie mający dobrej reputacyi, przekonany został pomimo uporeczywego wypierania się na rozprawie ostatecznej w dn. 15. b. m. że pewnej nocy w towarzystwie nieznanego skradł z zamkniętej komory rzeczy wartości 57 zlr., za co skazany na 6 miesięcy ciężkiego więzienia (prokurator proponował 1 rok) przyjął wyrok (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki oskarż. zastępca prok. państwa p. Buszak).

(Złodzieje przytrzymani). Straż policyjna przytrzymała temi dniami we Lwowie kilku włóścian, którzy zamiarkowawszy, że w gospodzie, do której zajeżdżali, jest nad stajnią magazyn zboża, prześwidrowali otwory i napełniwszy worki odjeżdżali do domu. Znalezione przy nich 8 korey zboża.

(Pożary.) W Blyszczanie w powiecie Uścieczko dnia 1go b. m. spaliły się 2 domy włóściańskie i szopa. Szkoda wynosi 30 zlr. w. a. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Rabczycach w powiecie Mednickim dn. 3. b. m. spalił się dom włóściański z budynkami gospodarskimi i nadto budynki gospodarskie dwóch włóścian. Szkoda wynosi około 1640 zł. w. a. Ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto.

W Korzelicach w powiecie Przemysłańskim dn. 2go b. m. spalił się dom włóściański z budynkami gospodarskimi. Szkoda wynosi około 500 zł. Ogień miały zapuścić dzieci pod nieobecność rodziców.

W Jastrzębicy w powiecie Wielkie Mosty dn. 13. b. m. wybuchł pożar w lesie i wypaliło się 5 morgów 200°. Ogień został sflumiony tego samego dnia.

W Nadziejowie w powiecie Doliniańskim dn. 13. b. m. spaliło się 7 domów mieszkalnych, 9 stodół i 18 stajni włościańskich, tudzież 3 sztuk bydła i 30 gęsi. Szkoda wynosi 2600 złr. Ogień miał być podłożony.

Jackowski Michał, na Wolyń. — Minter Herm., do Waniowa. — Papara Hen., do Zubówmostów. — Pierzchała Ign., do Uszkowic. — Rożański Felix, do Palczyniec. — Zarewicz Wład., do Stanisławowa. — Schudawa Jakób, c. k. rotm., do Komorna. — Hr. Łoś Aug., do Borkowa. — Hr. Komarnicki Roman, do Złoczowa. — Hr. Wurmbrand Wiktor, do Brzeżan.

Dnia 20. maja.

PP. Hr. Czarnecki Zeno, do Rosyli. — Gross Piotr, do Koniuszek. — Kutkowski Apol., do Hawłowie. — Skwarczyński Wine., do Wierzchnie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. i 20. maja 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0 ^o Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.67	+ 3.4	85.9	połn.-zach.	si. deszcz
2. god. po poł.	325.19	+ 5.4	74.6	"	" pochmurno
10. god. wiecz.	325.76	+ 4.0	84.6	zachodni	si. "

Ilość deszczu 3°.76.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0 ^o Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.47	+ 2.7	85.5	połn.-zach.	si. deszcz
2. god. po poł.	326.24	+ 6.6	71.5	zachodni	" pochmurno
10. god. wiecz.	326.84	+ 2.8	83.2	"	" "

Ilość deszczu 0°.30.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. maja.

Hotel Langa: PP. Veit Kaj., c. k. rotm., z Węgier. — Hermann Hugo, c. k. porucznik, i Dister Wilh., c. k. podpor., z Stanisławowa. — Gross Piotr, z Koniuszek.

Hotel europejski: Barański Felix, z Radłowic. — Kęplisz Wład., z Romanowa. — Löffler Franc., z Przemyśla. — Rungie Jan, z Jarosławia.

Hotel krakowski: Busch Jan, c. k. kapitan, i Golczewski Jul., c. k. podpor., z Messeritsch woł. — Unczowski Rom., c. k. porucznik.

Dnia 20. maja.

Hotel Langa: Hr. Baworowski Józef, c. k. szambelan, z Kopeczyniec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. maja.

PP. Hr. Della Scala Hier., do Juskowic. — Barczewski Sob., do Krakowa. — Bogdański Edw., do Zablocie. — Dobrzański Jan, do Brzeżan.

Dziś (przedst. niem.): „Das Nachtlager in Granada“, opera w 2 aktach. Występ pożegnalny i na dochód p. Ludwika Bignio z Wiednia.

Jutro (przedstaw. polskie): „Zaloga okrętu“, operetka komiczna w 1 akcie, po raz pierwszy: „Vendetta“ krotkoczwila w 1 akcie.

Kurs lwowski.

Dnia 19. maja.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	92	6	04
Dukat cesarski	6	00	6	12
Półimperyal zł. rosyjski	10	48	10	77
Rubel srebrny rosyjski	1	90	1	97
" papierowy rosyjski	1	35	1	38
Talar pruski	1	88	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka				
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	64	58	66	08
" " " m. k. za 100 zł.	68	10	69	85
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	58	75	59	92
5 ^o Pożyczka narodowa	61	42	62	75
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	150	17	153	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. maja.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	75
5% pożyczka narodowa	63	—
Losy z 1860 roku	71	20
Akeye banku wiedeńskiego	661	—
" " kredytowego	126	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	50
Srebro	128	50
Dukat pojedynczy	6	07

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa		
W austr. wal. po 5%	48.60	48.90
" " bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	99.30	99.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	63. —	63.50
od kwiet. do paźdz. po 5%	62.50	63. —
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.50	69. —
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	55. —	55.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	58. —	58.50
dtto. po 4 1/2%	45.75	46. —
dtto. " 4%	40.50	41. —
dtto. " 3%	30.50	31. —
dtto. " 2 1/2%	27. —	30. —
dtto. 1%	10.10	10.30
Przez. do wyl. z r. 1849	127. —	128. —
Przez. do wyl. z r. 1839	126. —	127. —
Przez. do wyl. z r. 1854	69.75	70.25
Przez. do wyl. z r. 1860	71.10	71.30
Przez. do wyl. z r. 1860	78. —	78.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	59. —	59.20
Renty Como po 42 lir. aust.	12.50	13.50

	pien.	towar.
Wylos. obl. dawn. długu państ.		
" 4 1/2%	45.50	46. —
" 4%	40. —	40.50
" 3 1/2%	35.50	36. —
" 3%	—	—
" 2 1/2%	50. —	50. —
" 2 1/4%	45. —	45. —
" 2%	40. —	40. —
" 1 3/4%	33. —	33. —
" 5%	—	—
" 4 1/2%	—	—
" 4%	—	—

	pien.	towar.
Przez. do los. obl. dawn. długu państ. z proc. w kraju	—	—
dtto. z procent. za granicą	—	—
B. Krajów koronnych		
Niższej Austrii	80. —	81. —
Wyż. Austrii	80.50	82. —
Salcburg	76. —	79. —
Czech	83. —	84. —
Morawii	75. —	77. —
Szląska	87. —	88. —
Styryi	81. —	83. —
Tyrolu	95. —	98. —

	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82. —	86. —
Węgier	60. —	60.50
Ban. Tem.	58.50	59. —
Kroacyi i Slawonii	64. —	—
Galicyi	58. —	59. —
Siedmiogrodu	56. —	56.50
Bukowiny	56.50	57.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	58. —	58.50
Banat Temerz.	57.25	57.75
Lomb. wen. pożycz. z r. 1850	—	—
Dług Tyrolu	—	—
Dług Saleburgu	—	—
Dług Krainy	—	—
Gal. dł. zw. z r. 1866	—	—

	pien.	towar.
2. Stan oblig. domestykaln.		
Po 3% za 100 zł.	23.50	—
" 2 1/2% " 100 "	19. —	—
" 2 1/4% " 100 "	18.50	—
" 2% " 100 "	16. —	—
" 1 3/4% " 100 "	14.50	—

	pien.	towar.
3. Akeye. (Za sztukę.)		
Banku narodowego	660. —	662. —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	126.70	126.90
Niz.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	520. —	525. —
Banku anglo-austriackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	62. —	63. —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1485. —	1487. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	153.60	154. —
Połud. kolei państw. lomb. wen. i central-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	154. —	156. —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	99. —	100. —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	153. —	153.50
Lwowsko-czerńniów. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	91. —	93. —
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	121. —	121.50
Połud. - półn. - niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	79. —	81. —
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147. —	147. —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—	—

	pien.	towar.
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—	—
Kolej Buserhradzka po 500 zł. m. k.	620. —	650. —
Kolej Aussig. - Ciepl. po 200 zł. m. k.	230. —	240. —
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—	—
Kol. Grae.-Koll. i Towar. gór. po 200 zł. w. a.	100. —	110. —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	415. —	417. —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	130. —	135. —
Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. w. a.	350. —	370. —
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—	235. —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—	310. —

	pien.	towar.
4. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku (6let. z r. 1857 po 5% . . . . .)	—	—
narod. (10let. z r. 1857 po 5% . . . . .)	104.50	105. —
w m. k. (przeznaczone do los. po 5% . . . . .)	85. —	85.50
Banku (na 12 m. 5% . . . . .)	—	—
narod. (przezn. do losowania po 5% . . . . .)	81. —	81.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—	—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	71. —	71.50

	pien.	towar.
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	—	94. —
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	82. —	84. —
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	71. —	73. —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	107. —	109. —
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	96. —	98. —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	84.50	85. —
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	80. —	81. —
Kol. Głogn. po 100 zł. m. k.	—	72. —
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	88. —	90. —
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—	70. —
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83. —	84. —

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	82. —	84. —
Lloyda za 100 zł.	86.50	87.50
6. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	99.50	100. —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—	75. —
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	—	108. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—	47. —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—	22. —
Salma " 40 " "	—	60. —
Palfigo " 40 " "	—	25. —
Clarego " 40 " "	—	21. —
St. Genois " 40 " "	—	21. —
Windischgrätza 20 " "	—	15. —
Waldsteina 20 " "	—	17.50
Keglevicza 10 " "	—	10. —
Fundacja szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11. —

	pien.	towar.
7. Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	109.25	109.75
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	109.75	110.25
Genua za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	96. —	96.59
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwna za 100 lit. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	127.50	129. —
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 lir. wl.	—	—
Marsylia za 100 fr.	—	53. —
Paryż za 106 fr.	51.80	52. —
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—

	pien.	towar.
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
8. Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	6.07	6.09
detto. pełnej wagi	6.07	6.09
Korona	—	—
20 frankówka	10.48	10.50
Rosyjski imperyal	10.60	10.65
Talar związkowy	1.93	1.94
Srebro	128.50	129.50
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.	—	—